

Příloha ke kávě

aneb
JAK SE ŽIJE
NA KROMĚŘÍŽSKU

Poslední chvíle
před odjezdem auto-
busu.

Příběh o naději, zklamání a pomoci ve správnou chvíli

Kroměříž – Současná světová finanční krize si nevybrala své oběti jen na kontech bank a realitních kancelářích. Často velmi krutě zamíchala kartami osudu obyčejných lidí. Jedním z nich byl i třicetiletý Bulhar Pavel Pavlov Krastilov, který se rozhodl vydat za prací do České republiky. Místo vylepšení finanční situace se však dostal do problémů, které by bez nezištné pomoci obyvatel a institucí z Kroměříže sám vyřešit nedokázal.

několik dalších nevládních organizací zabývajících se pomocí cizincům nenabídlo žádné řešení. Sám pan Krastilov se nedokázal spojit s rodinou v Bulharsku a vypadalo to, že se domů v nejbližších dnech nepodívá.

„Když jsme u žádné instituce nepochodili, napadlo mě, že bychom jízdenku na zpáteční cestu mohli uhradit z prostředků charitní Tříkrálové sbírky. Spojila jsem se telefonicky s ředitelkou Oblastní charity Kroměříž Annou Valachovou, která byla právě na dovolené, a ta tento záměr schválila,“ uvedla V. Zachová. Zbývalo jen najít vhodný autobusový spoj do Bulharska a vyřídít zakoupení jízdenky. A protože jak V. Zachová z charity, tak i sociální pracovnice azylového domu začaly jednat okamžitě, nabraly události rychlý spád.

Komplikace na poslední chvíli

Rekapitulace pobytu podvedeného pana Pavla v Kroměříži je vlastně jen krátká. Tři dny se o něj starali noví přátelé, kterým nebyl lhostejný osud muže na lavičce, během víkendu nabral síly v noclehárně azylového domu, v pondělí hledal společně se sociálními pracovníci charity a azylového domu řešení své situace, v úterý podepsal v charitě dárčovskou smlouvu a ve středu se mohl vydat na cestu domů. Na čtyřiařicetihodinovou cestu byl vybaven svačinou a pitím, rozloučit se přišli i přátelé, kteří jej kontaktovali v parku a poskytli mu pomoc v prvních dnech. „Do Brna, odkud autobus vyjížděl, jsme pana Krastilova odvezli služebním autem azylového domu. To abychom mu pomohli s orientací v cizím městě a nastoupením do správného spoje,“ uvedl ředitel azylového domu Robert Hasala. A právě tento úsek cesty byl poslední nečekanou komplikací našeho cestovatele. „I když jsme vyjeli s dostatečným předstihem,

do poslední chvíle jsme netušili, zda autobus stihneme. Na vyškovské dálnici došlo k nehodě cisterny a na objížďce přes centrum Vyškova jsme nabrali hodinové zpoždění. Na Zvonárku jsme dorazili 13 minut před plánovaným odjezdem autobusu. Takže nakonec vše dobře dopadlo a pan Pavel nám mohl zamávat na rozloučenou,“ uvedla sociální pracovnice azylového domu Michaela Záluská.

...a ještě happy end

„Pan Pavel dostal na cestu domů obálku s předtištěnou adresou azylového domu s žádostí, aby dal po návratu vědět, zda skutečně šťastně docestoval. Tři týdny jsme o něm neměli žádné zprávy, až na začátku srpna přinesla poštovní doručovatelka obálku z Bulharska. Dostali jsme nejen poděkování, ale také pohlednici a navíc i fotografii usměvavého Pavla, který se mohl opět setkat se svou rodinou,“ uvedla M. Záluská.

Díky nezištné pomoci si tak podvedený pan Pavel neodnesl z České republiky jen zážitky o bezohledném okrádání a zneužívání cizinců. Poznal i lidi slušné a ochotné, kterým jeho osud nebyl lhostejný. Velký dík patří všem, kteří se o něj postarali v prvních dnech strávených v parku, kroměřížskému azylovému domu pro muže za ubytování, stravu a poskytnutí dopravy do Brna, a také Oblastní charitě Kroměříž. Nejen za finance z Tříkrálové sbírky na jízdenku, ale především za energii, kterou pracovnice sociální poradny Veronika Zachová do vyřizování případu vložila. Až v lednu zazvoní u vašich dveří Tři králové, můžete si vybavit například obrovskou úlevu pana Krastilova, pro kterého mince a bankovky v charitní kasičce znamenaly šťastný návrat z nepovedené cesty za obživou.

Text: Michaela Hrdinová
Foto: archiv (3),
Š. Žourková (1)

Muž z parku

Na začátku července zpozorovali obyvatelé z činžovních domů v kroměřížské ulici U Sýpek, že v parku na lavičce přespává vyčerpaný mladý muž. Oslovili jej a zjistili, že se nedokáže domluvit česky a jedinou možností komunikování byly základy ruštiny. Donesli mu jídlo a v horkých dnech také nezbytnou vodu, a při povídání se před nimi začal odkrývat příběh jako ze špatného filmu. Pavel Krastilov pocházel z bulharského města Silistra. Protože neměl práci, chodil do místní školy hledat na internetu možnosti, jak situaci vyřešit. Nalezl pracovní agenturu, která nabízela práci v České republice, a tak se chopil příležitosti a bez znalosti jazyka se vydal za novou nadějí. Pracoval na stavbách, snad někde u Pardubic a posléze poblíž Brna, ale místo slíbeného výdělků ho čekal šok. Na místo, kde měl převzít výplatu, jej zaměstnanec agentury převázal autem, vysadil ho v Kroměříži a odjel. Muž vůbec netušil, kde je, nedokázal komunikovat, měl hlad a žízeň, neměl kde spát a byl úplně bez prostředků.

„Všimli jsme si ho v parku a snažili jsme se mu pomoci. Několik dní jsme jej nechali přespávat, nosili jsme mu jídlo a pití. Bylo nám líto, že ho někdo tak krutě zneužil, a chtěli jsme mu dokázat, že u nás žijí i slušní lidé. Já sám však žiju z invalidního důchodu a ostatní přátelé taky nemají peněz nazbyt. Bylo nám jasné, že sami mu jeho situaci vyřešit nezvládneme, a tak jsme jej dovedli do azylo-

vé-
h o
domu
pro
muže,“ popsal Jaroslav Čá-
gánek.

Hledání pomoci

Vyčerpaný Pavel našel útočiště v noclehárně azylového domu pro muže, kde se jej po víkendu ujaly sociální pracovnice a začaly ihned jednat o možnostech jeho návratu domů. „Společně jsme navští-

Na začátku srpna přišlo do azylového domu poděkování i s fotografií spokojeného Pavla.

sociální poradnu Oblastní charity Kroměříž a s její vedoucí Veronikou Zachovou jsme hledali možnosti, jak pana Krastilova dostat zpět domů,“ uvedla pracovnice Nizkoprahového denního centra azylového domu Veronika Pitnerová.

Pokud se někdo domnívá, že nešťastnému muži pomohla ambasáda jeho země, tak se plete. „Na telefonický dotaz nám bylo sděleno, že velvyslanectví může pro svého občana zajistit například ztracené doklady, ale finance na jeho cestu zpět do vlasti prý poskytnout nemůže,“ uvedla charitní sociální pracovnice V. Zachová. Ani

Pan Pavel (druhý zleva) s novými přáteli, kteří se o něj postarali v prvních dnech jeho nedobrovolného pobytu v Kroměříži.

Pravidelní
čtenáři vědí, že

NA STRÁNKÁCH TÝDENÍKU KROMĚŘÍŽSKA
SE MOHOU SEZNÁMIT S OSUDY LIDÍ V JEJICH OKOLÍ